

AKI HISZEN ÖBENNE, EL NEM KÁRHOZIK

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2019. április 14.

A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy Aki hiszen Őbenne, el nem kárhozik. Úgy gondolnánk, hogy hosszú évek után, több évtized után nem kell erről tanítani, de bizony kell, és folyamatosan meg kell, hogy újítsuk a hitünket Isten Igéjében. Főleg a kárhoztatás területén, a törvény területén, hiszen az elmúlt alkalmakon is volt erről szó, hogy van egy gonosz, aki ellenünk van, aki el akar nyelni bennünket, aki kárt akar okozni nekünk, aki ölni, lopni, és tolvajkodni akar az életünkben. A Biblia világosan tanítja, hogy akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben. Az Efézusi levélben sem véletlenül beszél a szellemi fegyverzetről. Miért van szükségünk fegyverzetre? Mert van egy ellenségünk, aki támad bennünket. Szükségünk van védelemre, védelmi öltözetre, és szükségünk van a támadó fegyverekre is. Erről az Efézusi levél 6. fejezete beszámol.

Efézus 6,12–18.

12. Mert nem test és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak.

Az igazi problémánk nem az emberekkel van, hanem a gonosz erőkkal, hiszen ők azok, akik el akarnak bennünket bizonytalanítani, akik a gonosz tervét akarják megvalósítani, vagy megvalósíttatni az életünkben.

13. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezvén, megállhassatok.

Föl kell, hogy vegyünk a fegyverzetünket, pontosabban, ennek a fegyverzetünknek mindig rajtunk kell lennie. Ezt egyszer föl kell venni, amikor újjászülettünk, és utána soha de soha nem szabad levetni. Meg kell igazítani magunkon, és a szerelvénnyünket meg kell igazítani, ezt a katonaságnál is mondták, hogy rendben legyen minden. Mi az a terület, ahol támad minket a gonosz? Itt nézzük a következő Igét:

14. Álljatok hát elő, körülövezvén derekatokat igazsággal, és felöltöztvén a megigazultság mellvasába,

15. És felsaruzván lábaitokat a békesség Evangéliumának készségével;

16. Mindezekhez vegyétek föl a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok;

17. Az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a Szellem kardját, amely az Isten Igéje (Rhema).

18. Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Szellem által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.

Nézzünk egy-két területet, amit megtámad az ellenség. Miért kell fölvenni, miért kell a derekainkat körülövezni igazsággal? Mert a gonosz nem szereti, hogy megismerjük az igazságot, mert Jézus azt mondta, hogy ha megismeritek az igazságot, az igazság szabadokká tesz titeket. A gonosz szeretne megkötözni, szeretne összeláncolni, szeretne megbilincselni, és semmiképpen nem szeretné azt, hogy te szabad legyél, hogy megismerd az igazságot. Tehát legelőször, amivel a gonosz foglalkozik, az igazság elferdítése. Szeretné hazugságokkal teletömni a fejedet, hogy semmiképpen ne higgy az igazságnak. Ez az első terület, amin dolgozik.

A következő, amivel szeretne elbizonytalanítani, az a megigazultságod. Igaz vagy-e Isten előtt, vagy nem? Ez a másik terület, amit mindig meg fog kérdőjelezni a gonosz, és ezt mind az elménkbe, mind az értelmünkbe hozza, megpróbál elbizonytalanítani, és próbálja bizonygatni azt, hogy te bizony nem felelsz meg Istennek. Te nem vagy elég Istennek. Isten

nem szeret téged. Te nem vagy igaz Isten előtt. Ez a másik terület, amivel támad a gonosz. Aztán a békesség Evangéliumának a készségével. Mi a békesség? Békesség az Isten jelenléte. Amikor Isten kenete leszáll – most is a dicséret alatt gyönyörűséges jelenléte volt itt az Úrnak –, ahol az Úr jelen van, ott békesség van. Ahol a gonosz van jelen, ott viszálykodás, zűrzavar, és sok minden más gonosz cselekedet van, ahogy ezt a Biblia tanítja. Nem erről fogok ma tanítani, csak megemlítem.

Efézus 6,16.

16. Mindezekhez vegyétek föl a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok;

A hitünk az, ami megvéd bennünket ezektől a tüzes nyilaktól, és a gonosznak ez a másik nagyon fontos célpontja, sőt talán a legfőbb célpontja, hogy téged a hitedből kiüresítsen. A hitedet támadja meg. Valójában nem is annyira az egészséged megrontása, az anyagi zűrzavar, vagy családi zűrzavaroknak a gerjesztése az, ami a fő célja, hanem az, hogy a hitedet akadályozza. Mert hit nélkül egyrészt lehetetlen tetszeni Istennek, másrészt mindent hit által, kegyelemből tudunk elvenni Istentől, még az üdvösségünket is, az örök életünket. Mert ez kegyelemből és hit által van. Ezért a legfőbb célpontja a gonosznak a mi hitünk. De hálát adunk Istennek, hogy ezek mind csak a védelmi eszközök, ez védelmi fegyverzet.

De tudjátok, ha csak védekezünk, akkor kikapunk. Egyszer hallottam egy fociedzőt, és azt mondta, hogy védekezésre álltunk be. Jaj, mondom, miből rúgtok ti akkor gólt? Ha csak védekezést látok, akkor ki fogtok kapni. Nekünk szükségünk van egy támadó eszközre is, és hálát adunk Istennek, hogy adott ilyen nekünk. Mert a mi eszközünk, a mi fegyverünk Isten Igéje, az a kétélű éles kard, amit ha jól forgatunk, akkor az ellenség minden tüzes nyilát megoltjuk. Tudjátok, ez egy nagyon kényes terület, az üdvösségünk megkérdőjelezése. Bizony vannak olyan szolgálók, olyan szolgálatok, akik nem az igazságot, nem a kegyelem és a békesség Evangéliumát hirdetik, hanem akik vissza akarnak vinni bennünket a törvényhez. Vissza akarnak vinni minket a kárhoztatáshoz. Nem az igazságot, nem az Evangéliumot, nem a jó hírt hirdetik, hanem valamilyen oknál fogva vissza akarnak vinni bennünket a törvényhez, és különféle igeverseket, igeszakaszokat is kiragadva a környezetéből, el akarnak bizonytalanítani bennünket az üdvösségünk felől. Az embereket elbizonytalanítják az üdvösségük felől, hogy ki mehet be Isten országába, ki nem? Ki kap üdvösséget? Ki nem kaphat üdvösséget? Úgy gondolják, hogy ha az emberek bizonytalanok, akkor megijednek, félnek, és akkor majd félelemből fognak cselekedni. Vannak ilyen igehelyek a Bibliában, sok olyan igevers van, amit maga Jézus mondott, és kicsavarva Jézus beszédét, a kárhoztatásra használják. Úgy gondolják, hogy az emberek félelemből majd helyes cselekedeteket fognak megtenni. Pedig ez nem így van, mert a félelem légkörében csinálja az ember a legnagyobb ostobaságot. 2Timótheus levelében írja Pál apostol, hogy mi nem a félelemnek a szellemét kaptuk:

2Timótheus 1,7.

7. Mert nem a félelem szellemét adta nekünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.

Nézzünk meg még egy igehelyet. Nem értem az embereket, hogy miért akarnak visszavinni olyan helyre hívőket, ahonnan Jézus kihozott bennünket. Tudjátok, az Evangéliumnak, a Bibliának nincs egy felülírt változata, az Újszövetségnek nincs egy újratöltése, hogy nem tetszik, talán nem működik jól, akkor majd visszamegyünk a régihez, felrakjuk a régi programot. Hát ez nem így működik, mert nézzük meg, hogy mit mondott Pál apostol:

2Korinthus 3,3–11.

3. Akik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Szellemével írva; nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira.

Nem vagyunk a törvény alatt, nem a mózesi törvény alatt vagyunk, hanem Isten belénk adta a törvényt, a szívünkbe írta azt úgy, ahogy a Jeremiás 30,31-ben is kijelentette, és még jó néhány helyen az Igében.

4. Ilyen bizodalunk pedig Isten iránt a Krisztus által van.

5. Nem mintha magunktól volnánk alkalmasak valamit gondolni, úgy mint magunkból; ellenkezőleg: a mi alkalmas voltunk az Istentől van.

Nem tudunk dicsekedni, hogy milyen szuperek vagyunk, milyen alkalmasak vagyunk, milyen tehetségesek vagyunk, mert mindenünk Istentől van. Mert a mi alkalmas voltunk, bármire elhívott Isten, bármit mondott Isten, hogy megtegyünk, mindaz tőle van. Menjünk tovább:

6. Aki alkalmassá tett minket arra, hogy új szövetség szolgálói legyünk, nem betűé, hanem Szellemé; mert a betű megöl, a Szellem pedig megelevenít.

Itt van két dologról szó. Van a logosz, az írott betű, és van a rhema, az pedig a kijelentett Ige, amit a Szellem erősít meg. Ez az a bizonyos kijelentés, amit mindannyian várunk Istentől, hogy szóljon a szívünkhöz, tegye élővé az Igét. Ne csak a betű legyen, mert a betűben elkavarodunk, a betűhöz bárki hozzáfér, a betű összezavar, összekever, de Isten Szelleme ki tudja nekünk jelenteni Isten Igéjét. Ezért imádkozunk.

7. Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhetek Mózes orcájára arcának elmúló dicsősége miatt:

Mit mond Isten Igéje a törvényről? Azt, hogy a halálnak betűkkel kőbe vésett szolgálata. Miért akarják ide visszavinni az embereket? Nem is értem. Nem is érthető.

8. Hogyne volna méginkább dicsőséges a Szellemnek szolgálata?

9. Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges a megigazulás szolgálata?

10. Sőt az, ami ott dicsőséges volt, nem is mondható dicsőségesnek ehhez a túlradó dicsőséghez képest.

11. Mert ha dicsőséges a mulandó, sokkal inkább dicsőséges az, ami megmarad.

Ami megmarad. Tudjátok, van néhány igevers a Bibliában, ahonnan az emberek azt prédikálják, hogy a törvény és a próféták soha nem múlnak el, azok mindig megmaradnak. Hangzottak el igeversek a múlt alkalommal is, Csaba prédikált erről. Két héttel ezelőtt hallgattam egy amerikai tanítót, a feleségem nem volt otthon, mondom, épüljek egy kicsit. Egy nagyon híres, világhírű szolgálatban nőtt föl. Jön haza a feleségem, és mondja, hogy te meg mit hallgatsz? Két percet hallott az egészből, és két perc alatt levette, hogy hamis a baba. Tehát oda kell figyelni, hogy csak azért, mert valaki egy híres szolgálatban nőtt föl, vagy ott növekedett, vagy éppen Amerikából származik. Hogy honnan származik, az még nem garancia arra, hogy az igazságot szólja. Sajnos le vannak fordítva ilyen tanítások magyar nyelvre is, ami igen alkalmas a békesség és a nyugalom megzavarására. Alkalmas arra, hogy a hívőket elbizonytalanítsa, az üdvösségük kapcsán. Érdekes igeszakaszokat hozott föl.

Végig fogjuk nézni a múlt vasárnap elhangzott Igéket is. Egy kicsit át fogjuk fésülni, és el fogjuk varni a végét. Mert ki lehet csavarni Jézus szavait, és lehet használni a kárhoztatásra is. Egyet tisztázzuk, hogy Jézus szava igaz. A száz százalékosan igaz. De ezt már többször elmondtam, és lehet, hogy még néhányszor el fogom mondani: meg kell, hogy vizsgáljuk, hogy ki mondta? Mit mondott? Kinek? Nagyon fontos a következő, hogy mikor mondta? A kereszthalála előtt, vagy a kereszthalála után? Ha a mai napra vonatkoztatunk olyan dolgokat, amit Jézus a jövőre nézve jelentett ki, akkor eltévesztettük, ahogy Csaba mondta nagyon humorosan, hogy félregomboltuk az ingünket. De ha így hagyjuk, akkor nem csak az ingünk lesz félregombolva, hanem a kabátunk is fordítva lesz rajtunk, és ez nem lenne helyes. Úgyhogy végig fogunk menni egy-két múltkor elhangzott Igén, és még fogunk hozzá venni néhányat. Bizony, ha nem figyelünk oda, és nem nézzük meg, nem vizsgáljuk meg pontosan, miről beszél Jézus, akkor eltévelyedhetünk, és beleeshetünk a kárhoztatásba. Abban se lesz

biztos a végére, hogy fiú vagy-e vagy lány, van üdvösséged vagy nincs, bent vagy-e Isten országában, kint vagy Isten országából. Végig fogunk ezeken még egyszer menni, ez egy nagyon fontos dolog. Sokakat megzavarhat, ha nem helyesen hasogatjuk Isten Igéjét, vagy nem fejtjük ki pontosan, hogy miről szólnak a dolgok. Most menjünk, és lapozzunk a Máté evangélium 5 fejezetre. Nagyon csodálatos igehelyek. Itt Jézus beszél.

Máté 5,17–20.

17. Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsem.

Nagyon sokszor hallottam ezt az igehelyet így önmagában. Na, látjátok, Jézus soha nem törli el a törvényt, és soha nem törli el a prófétákat! Látjátok, a törvény és a próféták mind a mai napig érvényben vannak! Ezekből az üzenet: És ha nem tartod meg a törvényt, akkor nem mehetsz be Isten országába! Na, látod. A törvény jó, ezért a törvény... Hallottatok már ilyen üzeneteket? Sajnos igen. Ha itt megállunk, és ha itt véget ért volna Jézus beszéde, akkor tényleg nagy bajban lennénk, mert akkor senki a világon nem tudna Isten országába kerülni. De nézzük tovább:

18. Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik.

Itt van a koronája a dolognak. Meddig nem fog elmúlni? Ameddig be nem teljesedik. Tehát akkor lesz egy időszak, amikor elmúlik, igaz? Melyik lesz az az időszak? Amikor beteljesedett. Igaz? Jézus szavai. Még olvassuk tovább, most egyelőre az első két résszel foglalkozunk.

19. Ha valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lészen; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lészen.

20. Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.

A másik dolog, amivel általában fenyegetik az embereket, hogy nem mehettek be Isten országába. Ezek Jézus szavai, és az illető nyolcszor elmondta, hogy ezek Jézus szavai. Azt tudjuk, hogy Jézus szavai, és a szavak mind igazak. Miről beszél Jézus? Ha megnézzük az előző részeket, ott a hegyi beszédről van szó, a nyolc boldogság, a híres hegyi beszéd részeiről. Voltunk ott, ahol Jézus ezt elmondhatta, olyan, mint egy amfiteátrum. Azt hittük mi, hogy Jézus főnről beszélt lefelé. Nem, hanem lenről beszélt fölfelé. Egy csodálatos hangzása van ott annak a helynek Izraelben. Akkor ott elmondja, hogy boldogok, akik éheznek és szomjúhozó az igazságot, mert azok megelégtettek. Miről beszélt Jézus, ha az egészet végigolvasod? Olyan eseményekről, amik majd ezután fognak bekövetkezni. Akik éheznek, azok majd meg fognak elégtetni. Mert a törvény nem tudta megelégtíteni az embereket. Mózes által adatott a törvény, a kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által lett. Ez a János evangélium 1,17. igeverse.

János 1,17.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

Tehát nézzük meg, és menjünk tovább. Foglalkozzunk először az első résszel. A törvénnyel és a prófétákkal. Először is meg kellene, hogy határozzuk, mi a törvény, és mi a próféták. Mert ha ezt nem tudjuk, akkor nem tudjuk, hogy Jézus miről beszélt, mit törölt el, vagy mit hagyott életben. Hálát adunk Istennek, hogy ezt Ő definiálta, nem kell kitalálnunk, hogy mi a törvény, mi a próféták. Nézzük az Ő szavait:

Máté 7,12.

12. Amit akartok azért, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták.

De hozzunk még egy igehelyet, mert két-három bizonyosságon megáll minden dolog.

Máté 22,36–40.

36. Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?

37. Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.

38. Ez az első és nagy parancsolat.

39. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.

40. E két parancsolat az alapja az egész törvénynek és a prófétai beszédeknek.

Mi a törvény és a próféták? Miben teljesedik be? Szeresd az Uradat, Istenedet, és szeresd a felebarátodat, mint tenmagadat. Pontosabban, miért kellett ezt a törvényt beteljesíteni? Azért, mert ez az ószövetségi törvény még mindig arról beszél, hogy te mit csinálj. Te hogyan szeresd Istent, te hogyan szeresd felebarátodat. Miről szól az Újszövetség? Hogy Isten hogyan szeretett bennünket, és mi azzal a szeretettel szeressük a felebarátunkat, ahogy Jézus szeretett minket. Az ószövetségi törvény nem mondta a zsidóknak, hogy szeresd a filiszteust, az ammonitát, a moabitát. Azt nem mondta, hogy szeresd az ellenségedet, de Jézus mit mondott? Hogy szeressétek az ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik bántanak, akik háborgatnak benneteket. Mondhatjátok, hogy István, most megint belemagyarázol itt valamit, már megint kimagyarázod az Igét, már megint érvelgetsz! De ezek nem érvelgetések, ez Isten Igéje. Nézzük meg, hogy Jézus mondta-e, hogy vége lesz a törvénynek, és hogy mikor lesz vége a törvénynek, és a prófétáknak. Jézus szavai:

Lukács 16,16–17.

16. A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig voltak: attól fogva az Isten királysága hirdettetik, és mindenki erőfeszítéssel próbál bejutni abba.

17. Könnyebb pedig a mennynek és a földnek elmúlni, hogynem a törvényből egy pontocskának elesni.

Hallottátok, mit mondott Jézus? Meddig lesz a törvény és a próféták? Keresztelő Jánosig voltak. Jézus szavai. Utána mi fog történni? Rendszerváltás fog következni. Rendszerváltás. Egy új rendszer lesz, amelyik nem eltöröltetik, hanem fölül fogja írni a régit, mégpedig úgy, hogy az is benne marad. Sőt, egy szinttel magasabb törvény. Ez Jézus Krisztus keresztségének munkájával történt meg. Menjünk a Lukács 18,31-re és nézzünk meg még valami érdekes dolgot, szintén Jézus szavai.

Lukács 18,31.

31. És maga mellé vevén a tizenkettőt, monda nékik: Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az embernek Fián, amit a próféták megírtak.

Beteljesedik minden, amit a próféták megírtak. Ekkor már Jézus harmadszor jelentette ki a halálát és a feltámadását. Menjünk még tovább. Utolsó vacsorát nézzük meg a Lukács szerint:

Lukács 22,14–18.

14. És mikor eljött az idő, asztalhoz üle, és a tizenkét apostol Ővele egyetembe.

15. És monda nékik: Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, mielőtt én szenvednék:

16. Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míglen beteljesedik az Isten királyságában.

17. És a pohárt vevén, minekutána hálákat adott, monda: Vegyétek ezt, és osszátok el magatok között:

18. Mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtökének gyümölcséből, míglen eljön az Isten királysága.

Még egyszer tekintsünk vissza, mit mondott Jézus? Hogy Keresztelő Jánosig voltak a törvény és a próféták, onnantól kezdve pedig Isten királysága hirdettetik. Azt mondja Jézus, hogy amíg be nem teljesedik, addig nem jön el az Isten királysága. Addig volt érvényben a törvény és a próféták. Nézzük tovább, utána tudjuk, hogy Jézust elfogják. Menjünk időrendi, kronológiai sorrendbe.

Máté 26,55–56.

55. Ugyanekkor monda Jézus a sokaságnak: Mint valami latorra, úgy jöttetek fegyverekkel és botokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítván a templomban, és nem fogtatok meg engem.

56. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták Őt a tanítványok mind, és elfutának.

Beteljesedtek mindazok, amik Jézus felől megírtak a prófétáknál. Még mindig mondhatod, hogy még mindig sántít a dolog. De nézzük meg, hogy mit mondott Jézus a feltámadása után. Tudjuk, hogy Jézus feltámadt a halálból és megjelent a tanítványoknak, ezt a Lukács szerint fogjuk olvasni.

Lukács 24,36–44.

36. És mikor ezeket beszéltek, megállt maga Jézus közöttük, és monda nékik: Békesség néktek!

Mit mondott? Hogy nyugtalankodjatok? Legyetek idegesek, aggodalmaskodjatok? Mit mondott Jézus? Békesség néktek! Mert Isten jelenléte a békesség, a nyugalom, dicsérjük Őt. Ettől függetlenül megrémültek.

37. Megrémülvén pedig és félvén, azt hitték, hogy valami szellemet látnak.

38. És monda nékik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások?

39. Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van!

40. És ezeket mondván, megmutatta nékik kezeit és lábait.

41. Mikor pedig még nem hittek az öröm miatt, és csodálkoztak, monda nékik: Van-é itt valami ennivalótok?

42. Ők pedig adtak néki egy darab sült halat, és valami lépesmézet,

43. Melyeket elvett, és előttük evett.

Hallgassuk egy kicsit kiemelt figyelemmel a következő igeverset.

44. És monda nékik: Ezek azok a beszédek, amelyeket szoltam néktek, mikor még veletek voltam, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megírtak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoldároknak énefelőlem.

Hol? A Mózes törvényében, a prófétáknál, és a zsoldároknak énefelőlem. Látjátok? Ha csak azt a részt vesszük Jézus szavaiból, amik ugyan tökéletesek igazak, de nem nézzük meg, hogy mikor mondta, miért mondta, akkor bizony eltévelyedhetünk, és prédikálhatunk olyat Jézus szavaiból és vonatkoztathatjuk a mai korszakra, amit már Jézus régen félretett. Kérdés: Jézus betöltötte a törvényt és a prófétákat? Ő mondta. Akkor miért akarják mégis néhány igevers alapján mesterséges lélegeztető gépen tartani egyesek a törvényt? Miért akarják egyesek Jézus szavait mégis a kárhoztatásra használni? Mit mondott Jézus? Nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot – még a világot sem –, hanem azért jöttem, hogy megtartassék a világ általam. A Róma 8,1 azt mondja, hogy nincs immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint. De a lényeg az, hogy Jézus világosan elmondja, nincs kárhoztatása még a világnak sem, mert Jézus azért jött, hogy az életét adja értünk. Nem leigázni jött bennünket Jézus, hanem felszabadítani. Óriási különbség. Ez egy csodálatos dolog.

Menjünk tovább, mert még nincs vége. Nem a törvény a mi igazságunk. Szó volt múltkor a farizeusok igazságáról. Mi volt a farizeusok igazsága? A törvény. Ennyi, egy szóval. Nyilvánvaló, a törvényen belül mindig a cselekedetek. A cselekedetekkel dicsekedtek. De tudjuk, hogy a törvény által egy test sem igazul meg Őelőtte. Most még valamit hadd mondjak. A törvényt Krisztus nemcsak hogy beteljesítette, hanem a törvény bennünk is beteljesült. Lépünk egy kicsit tovább a Róma 8. fejezetre.

Róma 8,3–4.

3. Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt, az Isten az Ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhoztatá a bűnt a testben.

4. Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.

A test szerint való járás a törvény szerint való járás. Az Isten igazsága, hogy Jézus úgy töltötte be a törvényt, hogy a törvény igazsága bennünk is beteljesült, hiszen mi, ha újjászülettünk, akkor Őbenne vagyunk. Ha Őbenne beteljesült, akkor bennünk is beteljesült. Csodálatos igazságok! Hálát adunk érte Istennek.

Róma 13,8–10.

8. Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte.

9. Mert ez: Ne paráználkodj, ne ölj, ne orozz, hamis tanúbizonyságot ne szőlj, ne kívánj, és ha valamely más parancsolat van, ebben az Igében foglaltatik egybe: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.

10. A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet.

Jézus betöltötte? Mi a legnagyobb szeretet? Amikor valaki az életét adja a barátaiért. Jézus szavai ezek. Jézus megmutatta nekünk a legnagyobb szeretetet, és betöltötte a törvényt. Ő nemcsak beszélt róla. Mi néha csak beszélünk róla, de hiszük, hogy növekedünk is ebben. Isten igazsága beteljesedett bennünk is. Mi Őbenne vagyunk. Ahogy Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Gonosz nagyon fél ettől az üzenettől. A sátán nagyon-nagyon fél a kegyelem üzenetétől, és szeretne visszarángatni a törvényhez. Szeretne visszarángatni a saját cselekedettedhez, a saját teljesítményedhez, mert akkor tudja biztosan, hogy elbuksz. De majd mindjárt erről is lesz szó. Nézzük tovább.

Kolosse 2,8–15.

8. Vigyázzatok, hogy senki félre ne vezessen titeket, a bölcselkedés és üres csalás által, mely emberek rendelése szerint, a világ elemei szerint, és nem a Krisztus szerint való.

9. Mert Őbenne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg.

10. És ti Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak;

11. Akiben körül is metéltettetek kéz nélkül való körülmetéléssel, levetkező a bűnnek testét a Krisztus körülmetelésében;

Levetettük a bűnnek a testét. Ez nem azt jelenti, hogy minden cselekedetünk ezentúl tökéletes lesz. De Isten szemében már nem vagyunk bűnösök, megigazultak vagyunk, igazak vagyunk, Isten igazzá nyilvánított bennünket. Isten hogyan nyilváníthat valakit igazzá? Kell, hogy legyen egy jogos alapja. Mi ez a jogos alap? A keresztséget. Az Ő Fia keresztség munkája.

12. Eltemetettvén Ővele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.

Ez a Krisztus nevében való keresztség. Nem a vízkeresztség. Ez a Krisztus nevében való keresztség. Amikor kimondod a hitedet, hogy meghaltál a Krisztussal, akkor mi történt? Vele együtt meghaltál. Amikor kimondtad a hitedet a száddal, hogy te hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor Vele együtt föltámadtál. Ez a Krisztusba vetett keresztség, és ennek az úgymond a fizikai megnyilvánulása a vízkeresztség, amikor valakit alámerítenek a vízbe, akkor meghalt a Krisztussal, és amikor kihúzzák, akkor az azt jelképezi, hogy Vele együtt feltámadt. Feltámadt. Nézzük:

13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnötöket,

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszegyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Egyik délután olvastam a Bibliámat, imádkozgattam, és elolvastam egy igeszakaszt. Az Efézusi levélnél tartottam, és miután elolvasok egy igeszakaszt, szoktam nyelveken imádkozni. Kértem az Urat, hogy magyarázza meg nekem a dolgokat, és adjon kijelentést. Ahogy ott imádkoztam nyelveken, azt a vezetést vettem, hogy most olvasd el visszafelé is. Meg fogod érteni. Képzeljétek el, az egész Efézusi levelet elolvastam, nem előlről hátra, hanem visszafelé. Az a kép jött elő, hogy amikor mészfől egy hegyre, akkor teljesen más a panoráma. Teljesen más dolgokat látsz. Ha jössz lefelé a hegyről, akkor megint teljesen más a kilátás. Valahogy lehet, hogy így van ez Isten Igéjében, és hogy milyen csodálatos Isten Igéje, Ő saját magát megmagyarázza.

Most olvassuk egy kicsit visszafelé az előbbi igeszakaszt, hogy lássuk ezt.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszegyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Eltörölte. Hogyan törölte el az ellenünk szóló kézírást? Hogyan lefegyverezte a fejedelemségeket, és a hatalmasságokat! Hogy eltörölte az ellenünk szóló kézírást.

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

Úgy törölte el. Igaz? Az ördög nem vádolhat többet a törvénnyel. Az ördög vádol, semmi mással nem tud vádolni, csak a törvénnyel. Nincs más eszköz a kezében. Jézus lefegyverezte, elvette, és odaszögezte a mi adóslevelünket a keresztfára. A törvényt.

13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülméletlenségében, megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnötöket,

És Ővele együtt mi is meg voltunk halva, és feltámadtunk az Isten erejébe vetett hit által. Levetkeztünk a bűnök testét, a Krisztus körülméletlésében, és Őbenne be vagyunk teljesedve, egészen testileg, és vigyázzatok, hogy senki ez ügybe titeket félre ne vezessen. Látjátok, hogy milyen csodálatos Isten Igéje? Elmagyarázza saját magát. Ez csak egy kis kitérő volt. Hálát adunk az Úrnak. Köszönjük Istennek!

Nézzünk egy olyan részt, amikor Pál Antiókiában prédikál, nem fogjuk végigvenni az egészet. Tudjuk azt, hogy Pál Antiókiába ment, és bement egy zsinagógába, és volt egy felelőtlen zsinagógavezető, aki azt mondta, hogy atyámfia, ha valakinek lenne valamilyen buzdító beszéde, akkor álljon elő vele! Ott volt Pál apostol is. Előállt az Evangéliummal, és bizony a hallgatóságnak nem nagyon tetszett, mármint a zsidó hallgatóságnak, viszont nagyon tetszett a pogányoknak. Csak egy igeverset hadd olvassak, ami a mai üzenethez illik.

Apostolok cselekedetei 13,32.

32. És mi hirdetjük néktek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az Ő fiainknak, feltámasztván Jézust.

Erről beszélt, erről prédikált Pál apostol, hogy mi volt az atyáknak tett ígéret? A törvény és a próféták. Már Mózes a törvényben szólt erről, a prófétáknál kijelentette, hogy a törvény nem marad meg örökre, egy korszakváltás jön, egy jobb korszak fog jönni. Mert a törvény nem alkalmas, hogy az embereket jobba tegye. Hallgathatjuk, megmutatja a hibáinkat, megmutatja, hogy hol csúsztunk félre, de nem tud tenni semmit a törvény értünk. Viszont a kegyelem az igen. Majd meg fogjuk nézni a Titusz levelet is, hogy nyilván mindannyian szeretnénk megváltozni. Mindannyian szeretnénk elváltozni még jobban Krisztus képére és hasonlatosságára, az Ő természete van bennünk. De ez nem a parancsolatok által fog működni. Meg lehet tenni parancsolatokat úgy, hogy az embernek nincsen benne a szíve, nincsen benne a hite. Meg lehet tenni helyesnek látszó dolgokat rossz indítékból is. Isten nem

annyira a cselekedeteinket nézi, mint inkább a szívünket, és ezért mondja a Róma 14,23 vége, hogy mindaz, ami nem hitből van, bűn az.

Róma 14,23.

23. Aki pedig kételkedik, ha eszik, kárhóztatva van, mert nem hitből eszik. Ami pedig nem hitből van, bűn az.

Ha nem a hitünkől teszünk meg valamit, csak azért, hogy meg akarunk felelni valakinek, vagy bármi más egyéb okból, az nem biztos, hogy megáll Isten előtt. Isten a szívünket akarja megváltoztatni, és meg is változtatta, amikor befogadtuk Őt, mert új természetet kaptunk. Ahogy Péter apostol mondja a levelében, hogy mi az isteni fajta természetnek váltunk a részesévé. Az a gonosz, ördögi, bukott ádám természet meghalt bennünk. Mindez Jézus Krisztus munkája, és erről ír a Filippi levél, hogy Krisztus szeretné megteremni bennünk az igazságot, és az igazság gyümölcsét.

Mert Ő a szőlőtő, mi vagyunk a szőlővessző. Isten azt akarja, hogy mi a szőlőtőn teremjünk gyümölcsöt. A szőlőtőn kívül nem tudunk igazi gyümölcsöt teremni. Istent az dicsőíti meg, hogyha mi a szőlőtőn benne vagyunk, benne maradunk, benne növekedünk, és benne teremjük meg az igazságnak a gyümölcseit, a jó gyümölcsöket.

Filippi 1,9–11.

9. És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban és jobban bővülködjen ismeretben és minden megértésben;

Azért, hogy bővülködjen ismeretben és a megértésben. Erről beszél a Róma 12,1, hogy szánjátok oda a ti testeteket. Változtassuk el az elménket, újítsuk meg az elménket Isten Igéjével. Az Efézusi levél erről szól, hogy megtudhassuk, hogy mi az Ő jóságának a határa.

10. Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára;

Mi az, amikor valaki felnövekedik? Akkor különbséget tud tenni a jó és a rossz között, el tudja különíteni. Egy gyerek is akkor éri el a nagykorúságot, amikor a jó és a rossz között különbséget tud tenni.

11. Teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására.

Hogyan tudunk teljesek lenni az igazság gyümölcsével? Úgy, hogy Jézus Krisztus termi meg ezt bennünk, az Ő dicsőségére és a magasztalására. Ez az, amit a törvény nem tudott megtenni. Isten ezért gondoskodott egy jobbról, ahogy olvastuk, a farizeusok, az írástudók, a törvény mellett kardoskodók nem tudtak megállni az igazságban. Akárhányszor belebotlottak Jézusba, soha nem jöttek ki jól a helyzetből. Mert Jézus mindig bebizonyította nekik az Igéből, hogy azt a törvényt, amiben ők bíznak, azt sem tartják meg úgy, ahogy azt a törvény írja. Úgy gondolják ugyan, hogy ők igazak, és ugyanez a helyzet a törvénytánítókkal. Azt mondják, hogy amit Jézus mondott, azt mindent meg tudsz tenni. Ez igaz is, de hozzáteszik, hogyha nem teszel meg mindent, akkor nem mehatsz be Isten országába. Jézus mondott egy-két érdekes dolgot, csak néhányat idéznék. Például azt mondta, ha a te jobb szemed megbotrántoztat téged, akkor vágd ki azt. Vagy ha a kezed botrántoztat meg vágd le azt. Mert jobb neked fél kézzel, meg fél szemmel bemenni Isten országába, mintsem, hogy elkárhozzál. Tudod, én még nem láttam egy kivájt szemű prédikátort, meg levágott kezű prédikátort sem, aki a törvényt prédikálta. Vagyis azt, hogy mindent meg kell tennünk, mert ha nem tesszük meg, akkor nem megyünk be Isten országába. Ki az, akit még nem botrántoztatott meg a szeme, vagy a keze? Nincs ilyen ember! Azért meg kell néznünk, hogy amit Jézus mond, azt miért mondja, mikor mondja, és kinek mondja. De hálát adunk Istennek, hogy nem kell ilyeneket megtennünk, mert Jézus szenvedett értünk. Jézus minden bűnért kifizette az árat, semmi nem maradt kifizetetlenül, a mi adóslevelünk száz százalékban eltöröltetett. Nincs adósságunk, szabadok vagyunk! Isten gyermeke vagy, és Isten szeret téged.

Menjünk a következő részre, ami igen komoly zavarokat okoz megint. Nagyon sokszor, ha meghallgatunk ilyen kárhóztató üzenetet, akkor azt sem tudjuk, hogy most Isten országában vagyunk, kívül vagyunk, vagy belül vagyunk, vagy ki mehet be, vagy ki nem mehet be. Ha bizonytalanságot szítunk, ha valaki még nincs tisztában azzal sem, hogy most üdvözült, vagy nem üdvözült, akkor mi a csudának állunk ide prédikálni? Azért, hogy jól mutassunk a tévéképernyőn? Vagy nem tudom, hogy milyen oka van, de akkor mi a gonosz munkatársai vagyunk. Nekünk nem a kárhóztatás üzenetét kell szólnunk, hanem az igazságot. Teljesen mindegy, hogy ki mondja a hazugságot, én, vagy más, teljesen mindegy, mert a lényeg az, hogy nekünk meg kell néznünk Isten Igéjét. Isten Igéje kell, hogy élvezze a prioritást az életünkben. Bárki bármit mondott, vagy bárki bármit leírt a könyvében, ha az nem egyezik Isten Igéjével, akkor nagy szívességet tesz magadnak, hogyha kidobod, mert a kárhóztatás nem visz előre téged Isten országában. A kárhóztatás nem a hasznodra, nem a javadra van. Ha a törvény betűivel megfenyegetjük az embereket, az nem teszi jobbá őket. Hanem egyetlen lehetőség van erre, amit Jézus mondott, az pedig a kegyelem üzenete. Mi a kegyelem? Isten kedvezése. Isten ki nem érdemelt kedvezése, és szeretete. Amíg nem ismerjük Istent, nem ismerjük az Ő szeretetét, az Ő végére mehetetlen szeretetét, addig nem tudunk megváltozni, és addig nem tudjuk elhinni az Evangéliumot, és az Igét.

Máté 5,19–20.

19. Ha valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lészen; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lészen.

Nyilván nem hangozhat el olyan, hogy ha valaki lop, az rendben van, vagy ha valaki hazudik, az rendben van. Ilyet nem tanít a kegyelem, és majd fogok beszélni arról, hogy mi az, ami nem a kegyelem. Tehát vannak szélsőséges tanítások, és csak azért, mert valaki szélsőségesen tanít valamiről, az még nem jelenti azt, hogy a kegyelem üzenete nem az igazság. Mindig voltak olyan emberek, akik visszaéltek a törvénnyel. Ha valaki elbukik, aki a kegyelmet prédikálja – márpedig van ilyen, hogy emberek elbuknak –, akkor azt mondják: Na, látod, a kegyelem elbukott! Ezt főleg a Júdás levele alapján prédikálják. De ha olyan bukik el, aki a törvényt tanítja – márpedig mindegyik elbukik –, még senkitől nem hallottam, hogy: Na, azért bukott el, mert a törvényt prédikálja. Hallottatok már ilyet? Nem!

20. Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.

Ez volt a múlt vasárnapi üzenet, és valóban így van, ahogy elhangzott, hogy ha nem több a mi igazságunk, mint a farizeusok igazsága, akkor nem mehettünk be. Ki mondta ezt? Jézus mondta. Kinek beszél Jézus? Zsidóknak beszélt, és a tanítványainak. Mikor mondta ezt Jézus? A kereszttel előtt, vagy a kereszttel után? A kereszthalála előtt. Mi volt az ő igazságuk? Az ő igazságuk a törvény volt, a saját cselekedetük, az önmegigazultságuk. Isten miért adta a törvényt? Azért, hogy a Krisztusra vezérlő mesterünk legyen. Azért, hogy véget érjél már magadnak, és végre már Istenben bízzál! És ne dicsekedjünk magunkkal se te, se én, hanem a Krisztusra vezérlő mesterünk lett a törvény. Előtte ott van az a bizonyos szoros kapu, meg az a bizonyos keskeny út. Mi Krisztusban vagyunk, mi a keskeny úton vagyunk. A széles út a világ. Akik Krisztuson kívül vannak, akik visszautasítják a megváltójukat, akik visszautasítják az üdvözítőjüket, akik az önmegváltók, akik a saját cselekedeteikben bizakodnak, és nyilván a világ, aki abszolút elveti Istent. Nyilván nem keresztényeknek szóló dolog, de tudnunk kell róla, és igaz, mert Jézus prédikálja.

Máté 7,21–23.

21. Nem mindenki, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a menny királyságába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.

Itt megint úgy néz ki, hogy az üdvösség cselekedetekből van. Erről azt prédikálják, hogy: Na, látjátok, nem lehet bemenni Isten országába, csak akkor, ha megteszitek, amit Isten akar! És ez tényleg így van!

22. Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! Nem a Te nevedben profétáltunk-é, és nem a Te nevedben úztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a Te nevedben?

23. És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.

Kinek szól ez az üzenet? Egy újjászületett hívőnek? Vagy azoknak a farizeusoknak mondta Jézus, akik visszautasították őt? Vagy azoknak a hallgatóknak, akik nem fogadták el Őt? Tudjátok, hányan vannak, akik használják Jézus nevét? Tudjátok, hányan tesznek Jézus nevében dolgokat? És nincs hozzájuk semmi köze. Miért? Mert aki Krisztusban van, új teremtés, a régiék elmúltak, ímé, újjá lett minden. Mert mi élő kapcsolatban vagyunk Istennel. Akinek nincs élő kapcsolata Istennel, annak halott a szelleme. És hiába mondd, hogy Uram, Uram! Tudjátok, hány olyan keresztény van, akinek nincs élő kapcsolata Istennel, aki még soha nem született újjá, soha nem fogadta be az Urat? Nem lehet bemenni a cselekedetekkel, nem lehet bemenni a vallással, nem lehet bemenni a hagyományokkal. Nem lehet bemenni a szertartásokkal. Nem lehet valakit belekeresztelni Krisztus Testébe. Miért? Mert hogyan van az üdvösség? Hogy van az örök élet? Kegyelemből, hit által. Egy hitetlen embert bemárthatasz a vízbe, akkor legfeljebb egy nedves ördög lesz belőle, ahogy már ezt sokszor hallottuk. Semmi más nem fog történni vele. És nem is az fog üdvözülni, aki elmondja az üdvösség imát – bár az is kell hozzá. Ki fog üdvözülni? Aki hiszen, és megkeresztelkedik. Mi a keresztelkedés? Amikor kimondjuk a szánkkal a hitünket, hogy Jézus meghalt, és Jézus feltámadt, belekeresztelkedtünk. Élő hitre jutottunk, mert hallottuk az Evangéliumot, élő hit támadt a szívünkben, és ezt a hitünket megvalljuk, és onnantól kezdve élő kapcsolatunk van Istennel. Jézus elmondta-e, hogyan üdvözülhetünk? Majd mindjárt meg fogjuk nézni. Akkor már csak az a kérdés, hogy akkor ki mehet be Isten országába? De olyan jó, hogy ezt sem kell kitalálnunk, mert Jézus ezt is elmondta.

János 3,3–5. 15–18.

3. Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

Először azt mondja, hogy aki újonnan nem születik, az nem láthatja Isten országát. A 2Korinthusban az van, hogy aki még mindig a törvényben van, aki még mindig Mózesnél van, annak egy lepel van a szeme előtt, de amikor megtér az Úrhoz, akkor lehull a lepel. Hányan vagytok, akik újjászületésetek előtt megpróbáltátok elolvasni a Bibliát, és meg akartátok érteni? Több kéz van a magasban. Elkezdtem én is, hozzáfogtam az olvasásához, mert a Bibliát egyszer mindenkinek el kell olvasni. Hozzáfogtam, és a Mózes valahányadik részéig eljutottam, és aztán megállapítottam, hogy ezt biztosan nem nekem írták! Ezt tudósoknak, vagy teológusoknak, vagy papoknak, vagy nem tudom kinek írhatták, de nekem biztos nem, mert egy kukkot nem értek belőle. Amikor befogadtuk az Urat, amikor személyes kapcsolatba kerültünk, amikor belém adta a Szent Szellemét, az igazságnak a szellemét. Amikor azt mondja, hogy akik éheznek és szomjúhózzák az igazságot, azok megelégtetnek. Hogyan történt ez? Úgy, hogy az igazság Szellemét elküldte az Úr, aki elvezet minket minden igazságra, aki kinyilatkoztatja nekünk Isten Igéjét, aki megértést ad az Igéből, aki Rhémát ad, kijelentést ad Isten Igéjéből. Tehát aki nem látja Isten országát, hogy tud bemenni? Hogyan tudsz bemenni, ha azt se tudod, hogy hova menjél? Úgy lesz, mint a falusi pap, aki megkérdezte egy kisfiútól, hogy hol a posta. A kisfiú megmutatta, merre menjen. Azt mondta neki a pap, hogy: Kisfiú, hívd el az istentiszteletre az apukádat meg az anyukádat, én meg megmutatom nekik az Isten országába vezető utat! Azt feleli erre a kisfiú neki: Maga? Hát még a postára vezető utat sem tudja!

4. Monda néki Nikodémus: Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?

A legostobább kérdés a Bibliában, ettől ostobább kérdést nagyon nehéz találni, hogy hogyan mehet be az ember az anyja méhébe, ha vén. Mire gondolt itt Nikodémus? Annyira testi volt, annyira a törvényben volt, hogy nem tudott másban gondolkodni, csak testben. Az Úr helyre rakja őt, nem is felelt neki:

5. Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába.

Megmondta-e Jézus, hogy hogyan tudunk bemenni Isten országába? Ha újjászületünk a Szellemtől és a víztől. Erről beszél itt Isten Igéje. Megmondta Jézus, hogyan tudunk bemenni? Nem nekünk kell ezt kitalálni. És ez egy olyan fix igazság, hogyha ezen a kősziklán nem állsz meg, akkor az ördög el fog bizonytalanítani, és telerak kárhoztatással.

15. Hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.

18. Aki hiszen Őbenne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.

Hiszel Őbenne? Akkor nem fogsz elkárhozni! Jézus szavai ezek! Hiába nyomják neked a kárhoztató Igéket, a cselekedeteket, és ebben meg kell erősödnöd! Ha ezt a sisakot nem veszed magadra, az üdvösség sisakját, és a megigazultság mellvasa nincs rajtad, akkor elbánik veled az ellenség. Ezért kell erről tanítani, nem lehet róla eleget tanítani, mert még mindig vannak néhányan, akik nem értik ezt. Az is lehet, hogy senki nem érti teljesen, de ez akkor is így van. Nem kell nekünk mindent megérteni, elég elhinnünk, amit Jézus mondott. Azt mondta Jézus, ahogy az előbb olvastuk, hogy az megy be Isten országába, aki cselekszi Isten akaratát. Mi Isten akarata? Több helyen le van írva, például az 1Timótheus levél 1. részében, hogy Isten akarata az, hogy mindenki üdvözüljön, és az igazság ismeretére eljusson. De nézzük, hogy Jézus megválaszolta-e ezt a kérdést, hogy mi Istennek az akarata? Ki üdvözülhet? Ki mehet be Isten országába? Mit mondott Jézus? Aki Isten akaratát cselekszi. Mi Isten akarata? Tudjátok, hála Istennek, hogy ezt a tanítványok is megkérdézték. Jézus pedig válaszolt:

1János 6,28–29.

28. Mondának azért néki: Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?

29. Felele Jézus és monda nékik: Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött.

Más fordítás szerint, hogy Isten akaratát cselekedjük. És felele Jézus, és monda: Az az Isten akarata, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött. Hogy mész be Isten országába? Ha az Ő akaratát teljesíted. Mi az Ő akarata? Az, hogy higgy abban, akit Ő küldött. Két-három bizonyoságon megáll minden dolog.

1János 3,23–24.

23. Ez pedig az Ő parancsolata, hogy higgyünk az Ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint megparancsolta nekünk.

24. És aki az Ő parancsolatait megtartja, az Őbenne marad, és Ő is abban; és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a Szellemből, amelyet nekünk adott.

Mi az Ő parancsolata? Az, hogy higgyünk az Ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében. Jézus nélkül nincs üdvösség! Az Őbenne való hit tart meg bennünket. Hogy van ez az Isten országa? Most bent vagyunk? Kint vagyunk? Majd egyszer be kell mennünk? Majd lehet, hogy egyszer becsusszanunk? Akkor hogy van ez? Erre sem kell, hogy mi válaszoljunk, hanem egyszerűen nézzünk meg tényeket.

Kolossé 1,12–14.

12. Hálákat adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;

Által fog vinni talán majd egyszer, ha jól viselkedsz, és megtartod Jézusnak minden beszédét? Általvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába, vagy országába, attól függ, hogy hogyan fordítjuk.

14. Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek eltörlése;

Világos beszéd, ugye? Mi nem „majd egyszer be fogunk menni Isten országába”, hanem mi benne vagyunk Isten országában. Lapozzunk egyet vissza a Bibliánkban, és nézzük meg ezt a Filippi levélben is:

Filippi 3,20.

20. Mert a mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk;

A mennyekben van, nem majd egyszer lesz, nem majd egyszer be fogunk menni, hanem a mi állampolgárságunk a mennyekben van. Itt az elragadtatásról beszél, arról, hogy Jézus vissza fog jönni értünk, és elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonlónak legyen az Ő megdicsőült testéhez. Tehát itt már két bizonyosság, de nézzük a leggyönyörűségesebbet, amit én nagyon szeretek:

Efézus 2,5–19.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

Halottak voltunk! Szellemi halottak, nem volt élő kapcsolatunk Istennel. Halott volt a szellemünk, nem volt benne az isteni élet, nem volt benne a dzoé, nem éltünk, csak léteztünk, mint a világ. Azt mondja, hogy megelevenített, és kegyelemből megtartattunk.

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:

Bent vagy már Isten országában? Vele együtt felültetted a mennyekbe a Jézus Krisztusban? Igen, test szerint még itt vagyunk, de mi mennyei állampolgárok vagyunk. Mi vagyunk a Krisztus Teste, minden hívő keresztény, akiben a Krisztus él. Ő a mennyek országának a nagykövete itt a földön. Ezért mondta Jézus, hogy annyira tisztelik az Urat is, amennyire tisztelik azt, akit Ő küldött. Mindannyian Krisztus nagykövetei vagyunk, és ha valaki Krisztusnak a nagyköveteit nem tiszteli, az magát azt nem tiszteli, aki Őt elküldte. Jézusnak van erről egy példabeszéde: amikor elküldte a szőlőművelőkhöz az ő emberét, hogy számoljanak el.

7. Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jószágából a Krisztus Jézusban.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

Nem a mi igazságunkból van, hanem az Ő igazságából!

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Hú, de világos beszéd! Miért akarják visszavinni az embereket a törvényhez, meg a halott cselekedetekhez, amivel semmire nem jutunk? A jó cselekedetek majd annak az új teremtésnek a gyümölcsei lesznek, amiket majd Krisztusban termünk, és nem pedig formálisan teszünk meg jó dolgokat, hanem a szívünkben. Nem azért nem lopunk, mert tiltja a törvény, meg nem azért nem teszünk meg rossz dolgokat, mert tiltja a törvény és megbüntetnek, hanem azért, mert új természetünk van. Krisztusi természetünk van, és ezért nem akarjuk megtenni, és ez egy óriási különbség. Ez egy óriási különbség!

10. Mert az Ő alkotása vagyunk, újratereztetvén a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.

Honnan jönnek a jó cselekedetek? Krisztusból. Ezért tette félre a törvényt, ezért nem vagyunk már a törvény alatt. Ezért nem volt alkalmas a törvény. Ezért a Krisztusban való élet szellemének a törvénye az, amely megszabadított a bűn és a halál szellemi törvényétől, ez alatt a törvény alatt vagyunk.

11. Annakokáért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok, kiket körülmetéletleneknek mondtak a körülmetéltek, akik azért nevezik így magukat, mert testük emberkéz által lett körülmetélve,

12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígélet szövetségétől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon;

Ez a szomorú helyzete ma a világnak, reményvesztettek, nincs céljuk, nincs reményük. Egyik nap vagyunk, a másik nap nem vagyunk. Minden nap úgy kelnek fel, hogy egyre közelebb van a végük, és elvesznek az emberek, nincs reménységük. De nekünk van, mert nem itt van a vége. Ez a földi élet csak a kezdete a dolgoknak. Az igazi még ezután jön.

13. Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.

14. Mert Ő a mi békességünk, aki egygő tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat,

15. Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölte; hogy Önmagában ama kettőt egy új emberré teremtsé békességet szerezvén;

Most akkor van törvény, vagy nincs törvény? Mit mond a Biblia? A Bibliát olvasom. Ezt nem én írtam, mielőtt rosszat gondolsz rólam. Egyébként az is meg van bocsátva, Jézus azt is megbocsátotta. Kik vagyunk? Új emberek vagyunk, újjá lettünk teremtvén, azért, hogy a Krisztus Jézusnak az élete nyilvánuljon meg a mi életünkben. Ez az újjászületés.

16. És hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt, egy testben a keresztfá által, megölvén ezen az ellenségeskedést Önmagában.

17. És eljövén, békességet hirdetett néktek, a távol valóknak és a közel valóknak.

18. Mert Ó általa van menetelünk mindkettőnknek egy Szellemben az Atyához.

Hol ül az Atya? Mit mond a Biblia? Azt, hogy az ülőszéke a menny, lábainak zsámolya a föld. Tehát itt van megint, hogy vele együtt oda lettünk ültetve a mennyekben, ha kicsit mélyebben megnézed az Igét.

19. Azért immár nem vagytok idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és házanépe az Istennek.

Hol van az Isten háza? Ott, ahova fölültettünk te is, meg én is, ahova bementünk a Jézus vére által az Isten országába. Tehát most bent vagyunk, vagy kint vagyunk? Egy újjászületett hívőnek be kell menni? Miért akarsz bemenni oda, ahol már bent vagy? Ezek jó kérdések, ugye? Bent vagyunk, hidd már el végre, hogy bent vagyunk! Lehet, hogy nem látszik körülöttem, de akkor is bent vagyunk, mert Jézus bevitt minket. Dicsérjük Őt! Hálát adunk!

János 10,27–30.

27. Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem:

Hát ez csodálatos! Az Ő juha vagy? Hallod az Ő szavát? Követed Őt? Ha rá figyelsz, igen, ha nem, akkor nem. Ezzel így vagyunk mindannyian.

28. És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből

Ezt még a feltámadása előtt mondta. Mondjad: Soha örökké el nem veszek, mert Jézus ezt mondta.

29. Az én Atyám, aki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből.

30. Én és az Atya egy vagyunk.

Na, ezen aztán igazán megbotránkoztak a farizeusok. Dicsérjük az Urat! Ezek után még van kétséged, hogy Isten téged a pokolba akar dobni? Hogy Isten azt akarja, hogy te elkárhozzál? Mert egy-két ostobaságot csináltunk. Nem azért mondom, hogy ezzel dicsekedjünk, mert szeretnénk kijönni az ostobaságainkból, mert az ostobaságaink egyvalakinek ártanak: nekünk. Ahogy egy szülő sem szeretné, hogy a gyereke bolondságokat csináljon, ugyanúgy Isten sem szeretné, hogy mi a sátán útjára menjünk. Hogy lekeveredjünk a keskeny ösvényről, és a világ útján próbáljuk tenni a dolgainkat. Mert az a gonosznak a területe, ott a gonosz el fog kapni, és elbánik veled. A 2Korinthus 12-ben Pál apostol azt mondta valakiről, aki nagyon súlyos dolgokat tett, hogy: Átadjuk az ilyet a sátánnak, azért, hogy a szellem megmeneküljön. Nagyon súlyos bűnöket kellett tennie, hogy Pál apostol ilyet mondjon. De ha megnézzük a hét gyülekezeteknek írt leveleket, ott is nagyon elcsúsztak Isten dolgaitól, de Isten még mindig nem mondott le róluk. Azt mondta: ha megtérsz, ha megváltozol. Nézd meg Pál apostol szolgálatát. Pál apostol gyilkolta a keresztényeket. Ha Isten nem lett volna kegyelmes, nem lett volna türelmes, akkor Saulként meghal, és nincs egy Pál apostolunk, de Isten hosszan tűr. Hosszan tűr, és szeretné, hogy mindenki megtérésre jusson. Megtérsi igazából a keresztényeknek kell. Azt jelenti, hogy megváltoztatjuk a gondolatainkat, megváltoztatjuk az útjainkat, mert Isten azt akarja, hogy az Ő áldásaiban éljünk, az Ő áldásaiban járjunk.

Mi nem a kegyelem? Általában a Júdás levelét használják, mert vannak olyan emberek, akik Isten kegyelmét a bujálkodásra használták, és az Urat megtagadták. Ennek a prédikátornak, akit hallgattam, szintén a kedvenc igehelyei, és innen szólja a kárhoztatást, hogy: Na, látod, a kegyelem! Na, látod, hogy nem működik? Mert az angyalokat is bedobta Isten a pokolba, és ha nem jól viselkedsz, akkor te vagy a következő! Ne hallgass meg ilyen beszédet, tegyél magadnak egy nagy szívességet, dobd ki! Mert ezek kárhoztatások, ezek nem Istentől való dolgok. Mit jelent a bujálkodás? Gátlástalanságot jelent. Azt jelenti, amikor azt mondják, és azt tanítják az emberek, hogy semmi nem számít, mindent meg lehet csinálni. Persze, mindent megcsinálhatsz, de nem minden használ. Ha bűnt követsz el, vagy olyat teszel – ahogy a Júdás leveléből elhangzott múlt vasárnap is: ha valaki bűnöst ment meg az ő útjáról, akkor lelket ment meg a haláltól. Nem szellemet, nem a pokolba fog kerülni. Nem azt mondja az Ige! Hanem mi a lélek? Egyébként más helyen ugyanez a szó, ami a görögben a lelket jelenti, életet jelent itt. Vagyis életet ment meg a haláltól.

Gondolj bele, ha látsz egy alkoholistát, látsz egy kábítószerest. És különben ott bűnösről beszél, de te már nem vagy bűnös, mert te már egy új teremtés vagy, megigazult vagy Isten előtt. De még, ha valaki egy keresztény tévelygőt térít is meg, akkor nem a szelleme fog elkárhozni, nem arról szól az az igevers. De valamikor félremagyarázzák az igeverseket. Azt mondja, hogy igen, ő hisz a kegyelemben, és a kegyelmet prédikálja, de a kérdéseiből, meg az üzeneteiből tudod, hogy abszolút nem hisz a kegyelemben. Erre oda kell figyelni, és ne hagyd magad kárhoztatni! A kegyelem nem igazolás az istentelen cselekedetekre. Az nem igazolja. Az nem a kegyelmet prédikálja, aki istentelen cselekedetekre buzdít bárkit. Az nem a kegyelem! Arra sem igazolás, hogy ne tegyük meg azt, amit meg kellene tennünk. A kegyelem nem az isteni szabályokat tagadja, és nem azt állítja, hogy mi mentesek vagyunk minden szabálytól, mert a Szellem vezet bennünket. Ha valaki engedetlen, ha valaki bujálkodik, és gátlástalan, akkor az nem engedelmeskedik Istennek sem.

Vannak a Bibliában is parancsolatok, például: engedelmeskedjete a felsőbb hatalmasságoknak! Tanítja a Biblia? Tanítja a Biblia! Ez nem a kegyelem, ez az anarchia. Az anarchia mi? A hiánya vagy megtagadása minden hatalomnak. Ha valaki megtagadja a világi hatalmakat, akkor Isten irányítását, Isten hatalmát sem tudja elfogadni. Ez egy nagyon veszélyes terület! A kegyelem nem lázadásra és ellenszegülésre tanít! Csak azért, mert nem

vagyunk a törvény alatt, nem kell megnyílnunk a hústestnek! Szabadok vagyunk a bűntől, és nem arra vagyunk szabadok, hogy bűnt kövessünk el! Óriási a különbség.

Titusz 2,11–13.

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,

12. Amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon:

Tehát feszítsük meg a hústestünket! Mire tanít a kegyelem? Nem arra, hogy bujálkodjunk, nem arra, hogy gátlástalanok legyünk, nem arra, hogy úgy viselkedjünk, mint az anarchisták. Hanem mire tanít? Arra, hogy megtagadjuk a hitetlenséget, higgyünk abban, amit Jézus mondott. Amit az Úr mondott, hogy tagadjuk meg a világi kívánságokat, vagy ami kárunkra van nekünk, hogy mértékletesen, igazán, szentül éljünk. Ha szeretnél szent életet a gyülekezetben, akkor ne a törvényt prédikáld, mert a törvény ezt nem tudja megtenni, hanem a kegyelmet, mert a kegyelem alkalmas arra, hogy megváltoztasson minket.

13. Várván ama áldott reménységet és a mi nagy Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését;

Kit várunk mi? Jézust várjuk vissza, nem az antikrisztust. Vissza fog jönni, nem tudjuk, hogy mikor, de egy dolog biztos, hogy vissza fog jönni. Halleluja! Dicsérjük az Urat!

1Korinthus 15,56.

56. A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény.

Ha a törvényt prédikáljuk, akkor a bűn erejét szabadítjuk föl, ha a kegyelmet, akkor Isten szeretetét szabadítjuk föl, és a kegyelem szabadul föl az életünkben. Hálát adunk az Istennek! Köszönjük az Ő Igéjét! Ma jól kipredikáltam magam. Boldog vagyok. Köszönöm az Úrnak, hogy ezt elmondhattam nektek. Szabadok vagytok, és Isten nagyon szeret benneteket! Még engem is. Halleluja!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.